दीर्घतमा औचथ्यः। १ मित्रः, २-९ मित्रावरुणौ । जगती।

मित्रं न यं शिम्या गोषुं गव्यवः स्वाध्यौ विदथै अप्सु जीजनन्।

अरेजेतां रोदंसी पार्जसा गिरा प्रति प्रियं येजतं जनुषामवः॥ १.१५१.०१

शिम्या- कर्मणा। शिमीशब्दः कर्मनामसु पिठतः। गोषु- चिद्रिश्मिषु। गव्यवः- ज्ञानिमच्छन्तः। स्वाध्यः- शोभनध्यानपरायणाः। मित्रं न- सखायिमव। प्रियम्- प्रेममयम्। यजतम्- पूजार्हमिग्नम्। जनुषाम्- जीवानाम्। अवः- रक्षणम्। प्रति। विद्थे- उपासने। यैर्विदन्त्यात्मानिमिति विद्थाः। अप्सु- जीवोदकेषु। जीजनन्- उत्पाद्यामासुः। पाजसा- शक्तया। गिरा- मन्त्रेण। रोदसी- द्यावापृथिव्यौ। अरेजेताम्- अकम्पयेताम्॥१॥

यद्ध त्यद्वां पुरुमी ऋस्यं सोमिनः प्र मित्रासो न दंधिरे स्वाभुवः।

अध् कर्तुं विदतं गातुमचैत उत श्रुतं वृषणा प्स्त्यवतः॥ १.१५१.०२

यत्- येन कारणेन । वाम्- युवयोः । सोमिनः- रसिनष्पादकाः । मित्रासो न- सखाय इव स्थिताः । स्वाभुवः- भावितात्मानः । पुरुमीळ्हस्य- प्रभूतानन्दभूतं सोमम् । वाम्- भवदर्थम् । दिधरे- धृतवन्तः । अध- अतः कारणात् । गातुमर्चते- मन्त्रविदे । क्रतुम्- तत्सङ्कल्पम् । विदतम्- जानीतम् । उत- अपि च । वृषणा- वर्षको । पस्त्यावतः- गृहस्थस्य । पस्त्या इति गृहनाम । आह्वानम् । श्रुतम्- शृणुतम् ॥२ ॥

आ वां भूषन्धितयो जन्म रोदंस्योः प्रवाच्यं वृषणा दक्षसे महे।

यदीमृताय भरेथो यदवैते प्र होत्रया शिम्या वीथो अध्वरम्॥ १.१५१.०३

वृषणा- हे वर्षको मित्रावरुणो। वाम्- युवयोः। महे- महते। दक्षसे- सामर्थ्याय। रोदस्योः- द्यावापृथिव्योर्मध्ये। जन्म- आविर्भावम्। प्रवाच्यम्- प्रकर्षेण स्तोतव्यम्। आ- आभिमुख्येन। भूषन्- मण्डयन्तो। यदीम्- यदेतच्छोभनम्। ऋताय- प्रकृतिनियतिरूपसत्याय। भरथः- धृतवन्तो। अर्वते- भवत्प्रपन्नाय। होत्रया- वाचा। होत्राशब्दो वाङ्नामसु पठितः। शिम्या- शोभनकर्मणा। अध्वरम्- ध्वररहितकर्म। वीथः- प्राप्तुथः॥३॥

प्र सा क्षितिरंसुर या महि प्रिय ऋतीवानावृतमा घौषथो बृहत्।

युवं दिवो बृह्तो दक्षमाभुवं गां न धुर्युपं युज्जाथे अपः॥ १.१५१.०४

असुरा- हे प्राणदो। या। महि- महती। प्रिया- प्रेमपात्रा। सा। क्षितिः- उपासनभूमिका। ऋतवानो- प्रकृतिनियतिभूतसत्यवन्तो। बृहत्- महत्। ऋतम्- प्रकृतिनियतिभूतसत्यम्। आ घोषथः- उपिदश्यः। युवम्- युवाम्। बृहतः- महतः। दिवः- चिदाकाशस्य। आभुवम्- सर्वव्याप्तम्। दक्षम्- बलं दधानो। धुरि- भरणे। गां न- धेनुमिव। अपः- जीवोदकेन। युञ्जाथे- योजितवन्तो॥४॥

मही अत्र महिना वारमृण्वथोऽरेणवस्तुज आ सद्मेन्धेनवः।

स्वरन्ति ता उपरतिति सूर्यमा निम्नुचे उषसंस्तक्ववीरिव॥ १.१५१.०५

मही- महत्यामदित्याम् । अत्र । महिना- माहात्म्येन । वारम्- उत्तमम् । ऋण्वथः- गमयथः । धेनवः- धेनूपलक्षितसूर्यरश्मयः । अरेणवः- अदोषाः । तुजः- दातारः । सद्मन्- स्वसदनम् । तक्ववीरिव- स्तेनगृहीता यथा रक्षार्थं शब्दयन्ति तथा । तक्वा स्तेनः । वेता गन्ता । आ- आश्रयन्ति । निम्नुचः उषसः- दिवारात्रम् । ताः- ते चिद्रश्मयः । उपरताति- उपरतातौ । मेघसन्तानेऽन्तिरक्षे । आवरणाच्छादिते सित तदपोहनायेत्याध्यात्मिके । अथवा उपरतं विदेहप्रकृतिलयमतीत्य यथा भवति तथा । सूर्यं- आत्मसूर्यम् । स्वरन्ति- स्तुवन्ति ॥५॥

आ वामृतायं केशिनीरन्षत मित्र यत्र वरुण गातुमर्चथः।

अव त्मना सृजतं पिन्वतं धियौ युवं विप्रस्य मन्मनामिरज्यथः॥ १.१५१.०६

मित्र- स्नेहाधिदेवत । वरुण- ऋताधिदेवत । यत्र । गातुम्- पृथिवीम् । गातुरिति पृथिवीनाम । अर्चथः- सेवेथे । तत्र । वाम्- युवयोः । ऋताय- प्रकृतिनियतिभृतसत्याय । केशिनीः- अग्निज्वालाः । आ- आभिमुख्येन । अनूषत- उपासकाः पूजयन्ति । तमना- आत्मतः । अव सृजतम्- अपः मूलशक्तिप्रवाहान् निःसारयतम् । धियः- अस्मिचित्तधारणाः । पिन्वतम्- वर्धयतम् । युवम्- युवाम् । विप्रस्य- मेधाविनः । मन्मनाम्- चित्तभावनानि । इरज्यथः- स्वामित्त्वं कुरुथः ॥६॥

यो वां युज्ञैः शशामानो ह दाशित कविर्होता यजीत मन्मसाधनः।

उपाह तं गच्छेथो वीथो अध्वरमच्छा गिर्रः सुमृतिं गन्तमसम्यू॥ १.१५१.०७

यः। वाम्- युवयोः। यज्ञैः- उपासनैः। शशमानः- स्तुवन्। दाशति- ददाति। कविः- क्रान्तदर्शी। होता- देवाह्वाता। मन्मसाधनः- ध्यानसाधनः सन्। यजित। तम्। उप गच्छथः। अध्वरम्- ध्वररितं कर्म। वीथः- कामयेथे। अस्मयू- अस्मत्कामो। गिरः- मन्त्रान्। अच्छ- अभिलक्ष्य। सुमितम्- अस्मच्छोभनमितं प्रति। गन्तम्- आगच्छतम्॥७॥

युवां युज्ञैः प्रथमा गोभिरञ्जत ऋतावाना मनसो न प्रयुक्तिषु।

भरेन्ति वां मन्मेना संयता गिरोऽहेप्यता मनेसा रेवद्शाथे॥ १.१५१.०८

युवाम् । प्रथमा- मुख्यौ । ऋतावाना- ऋतवन्तौ । मनसः- चित्तस्य । प्रयुक्तिषु- प्रकर्षयोगेषु । न-इव । यज्ञैः- उपासनभूतैः । गोभिः- चिद्रिहमभिः । अञ्जते- उपासकाः व्यञ्जयन्ति । वाम्- युवाम् । संयता- समाहितेन । मन्मना- ध्यानेन । गिरः- मन्त्राः । भरन्ति- धारयन्ति । अद्यप्यथा-अनहङ्कारेण । मनसा- चित्तेन युवाम् । रेवत्- दानयुक्तमस्मदुपासनम् । आज्ञाथे- व्याप्नुथः ॥८ ॥

रेवद्वयौ द्धाथे रेवद्राशाथे नर्ग मायाभिरितर्ऊति माहिनम्।

न वां द्यावोऽहिभिर्नोत सिन्धवो न देवत्वं पणयो नानशुर्मघम्॥ १.१५१.०९

मायाभिः- ज्ञानैः। इतऊति- इतो रक्षणवत्। माहिनम्- महत्। रेवत्- दानयोग्यम्। वयः- अन्नम्। द्धाथे- धारयथः। नरा- नेतारौ सन्तौ। आज्ञाथे- व्याप्तथः। अहभिः द्यावः- अहोरात्रम्। सिन्धवः- आपः। पणयः- अध्यात्मविद्यायामपि वाणिज्यभावसंपन्नाः। वाम्- युवयोः। देवत्वं मघम्- देवीं संपदम्। नानज्ञः- नाक्रमन्ते॥९॥